

hveret ord er en stor som fortærlde læmser,
hvad skal man sige om sadanne prestes,
med enda for almenen tunget og kan faa,
Hveret ord af sin lekse opfængnet på et vælben,
han er af de simple paa stolen kan staa.

Spijlmitten han Alias og Rømpelets er venner,
Paa det skal du helle'r ikke un res saa stort,
dem er nu og udaf Greselle's familie,
for det saa er dem nu ikke og foragt.
Greselle han var nu en skræk for mange,
manegen en for hende' og har været bange
den tid hun var vikingetog for om lande,
det kan jeg paa de andre gøsaas godt forstaa.

VII nogen vide, hvem visen omhandede,
dette er om en tæter, som kom rækkende på land
og vil du nu spørge, hvem den havde digtet,
saar er det ogsaa en omvanskendes mand,
engesa hun er nu og af samme sorten,
mørke og svart som den øgte muldrotten
og slimgær, det gør hun som skibe på vandet
men enda par testningerne gør hun sin pligt

om nogen kom paas mig med tyvøbla gaa.
men jeg er derfor selvfølgelig en
omtrent par mig som andre fanter mange
hingraen dem er en og saa lidt lange
da maa du selvfølgelig undres derpaa,
om tæller det er jeg og udaf den øggete,
om jeg har kroget, saa er det hos fraa,
En tyv de havde jeg nu aldrig vistet,

Sphilidthen han han haver en tre andre venner,
Som pleier at slader og lyve som han,
Hu Mail og Kari og hu Gamle Guru
de maa du tro at dem ogsaa kan,
Mail hun er nu saa svarte som tatteren,
Guru hun er nu saa lyst som katten,
Kari hun trilpper om trent som muldroffen,
da er dem som reven ud sit dor.

Slike klinikkasat består han med høller saa fine,
selever dem for sine og øggele nyosly,
men der gjort udar simplesste blikket
og loddere det gitar han med bly og med legn.
Paa spildtren de har vi nu meget og kragc,
kjærringan dem lover han inn troiligen bedrage
legn og bly de svieser han tilslammein,
det bliver loddig som ikke er lurr.

Til Atlaik kommer saa mangeen en kjeserittig
Vi til have sin kafekjel forbideret istand.
du har hatt den før og gjort den varede,
saa også ikke kan koge nogen kaffe paa den
tar salstyer og bly mara du skal fortinne,
tar store bestilling og kjele bilir verre,
salaedes bedrager du saa mangeen en kjeserting,
kaffen ikke harlvøgtsa er barene i den.

Blikkenslager er jeg og kjesla de gjør jeg
men du maa tro at jeg og saa gjør fant
dusade med bly naar jeg pleier at arbeide
men der dem taar sole at det er og saa sandt.
ingjen farar se hvorledes jeg gjer det.
Paa festningene her ter ingen hindrome,
kommer der nogen skål jeg dem bombarde,
Gjura paa festningene kommander her.

En vise som synges

Paal han jæt' sine høna paa haugen.

Præsten i bygda han er nu en laban
han er nu ægte og det er sandt
Venskab det vilde han nu slæt ikke have
undtagen med aliak tater og fant
dem blev nu snart fortrel'ge venner
ingen sf nogen deres embed misunder
lyve og sladre mom alle mand kjender
det kan du tro det har han lært af en fant.

En dag jeg skulde til Rörbotten og prædike
da havde jeg ikke min prædiken opsat
gik jeg og vrid mig og snud mig og tænkte
kom jdg til Rorbotten saa træft jeg en fant
goddag min hr. aliak vad skal jeg nu jøre
min gjærning i dag kan jeg ikke fuldføre
min prædiken kan nu slæt ingen faa høre
uden jeg har den paa papiret plænt,

Hør nu miu præst jeg skal dig forklare
alt hvad jeg hører og alt hvad jeg kan,
saaledes skal du din prædiken studere,
alt hvad jeg siger det er nu saa sandt,
lyve om kua, om grisen og katten,
kobben og nisa sæt du ud af betragtning,
lyve om alle som bor i Rørbotten,
saaledes skal du bolde din prædiken idag.

No box 27:802

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

vi er nu tryg her daa slægtingens grond
men skyde og fyre, småalantene jæge
da maa du slet ikke paa kruddet et spære
ser du nogenen fører vores festning vil midtage
men hold dem godt med knuler og krudd
kanonene passe og intet forsømme
er at se nede og holde ud til
Paa festningen Gurimaa har du at gjøre

alt medens jeg havde min festning i stand.
den rædede skal jeg nu være alene
ingen herre fanter her i bygda skal kemme
kom nu fra hvene og kom hvor dem vildes
jeg skal nok spreng dem alle der ud
kom nu sammene småafauter som vilde
jeg har nu saa nok krudder og krudd
Min festning den skal nu slet ingen midtage

salades blev jeg saa opbeget her.
lyve til kjerligheden som alle vil høre
her nu min præst hvad jeg absolut maa gjøre
alligevel komme paa festningen der
stude og salde som du pleier at gjøre
hvorledes blev du saa upbeget her
Her nu min Aliak kan du mig sige

rompetts og kjerligheden ham alle vil høre
han præsteren Aliak vi alle bør agte
ingen som han kan salades prædike
han tår vi herre og han er nu tru
det skal vi ikke gjøre længere nu
Vi haver klaged saa længe paa præstun

Hør nu min Aliak jeg maa dig adlyde,
da du er en ærlig og duelig fant
alt hvad du siger til mig at forklare
er nu saa ærligt og oprigtig sandt.
hør nu min præst, hvad jeg pleier at gjøre,
saaledes skal du din prædiken udføre:
lodde med bly til kjela og røre
istedenfor boras og saltsyr og tin.

Atter saa maatte jeg til Rørbotten reise
for at faa træffe min trofaste ven.
Min prædiken kan jeg slet ikke studere
førend jeg har taet med dig her igjen,
gjør nu som jeg nu pleier at gjøre
fuske og fante som jeg mit arbeld udføre,
ja jeg har drevet dette saa lange,
ingen forstaar at jeg gjør saadan fant.

Mit verdslige embed det maa jeg udføre,
men du maa tro, at jeg gjør det med tvang,
spise og drikke det vil jeg helst gjøre,
den aandelig' tonen det er mig ingen trang,
er der nogen syg som vil mig porere,
jeg har ingen lyst til det at udføre,
du min hr. Aliak kan disse kurere,
den aandelig vise den havør jeg glemmt.

Den aandelig vise kan jeg ikke prædike.
Den salma forstaar jeg mig ikke noget paa,
hjælp mig du Aliak til den at studere,
saa skal du vel halve min prædiken faa,
da blyver du præst og kanske lidt mere,
du haver stor gaver til det at udføre,
saa bliver du provst og da faar du prædike
paa prækestolen den vilde du staa.

Røssevolds Bog & Accidentstrykkeri, Aalesund

paa prækestolen skulle han slet ikke staar.
gavnet at ham bare havde og lensnaa,
saa er de af præsten bare romant og skræne,
Er det saask, godt dem far nogen af herre,
præsten paa guvret gear stum som en kaly.
Ikke et gudeligt ord gear dem herre,
spørger sig selv om dem kan fåa høre idag.
Ungdommen til kirken den lange vei fare,
sædavæn præst er det embede verd.

paa skolen de læste, blev også forglemte,
men intet hos præsten om lærdom og hente
De gør du hos præsten hos hammem dem gear.
den lange sommer hos hammem dem gear,
heller ikke et barn sin lekse gear herre,
dem sidder i kirken som forvilledede gear,
Kathekiser, det kan han nu ikke udføre,
den tid i vojt land er nu længe forbi.
Præstevænde han ejer skulle han ikke udfore,
de ord vi far herre dem er nu sagt terre,
jeg må ham undskylde, han forstår ikke mere,
omrent som katolikker i fortid gældende tid,
uden lov paaat han sig myndighed og vælde
at fortværede leksa han holdet saa billd.
I kirken hvert ord maa du stunde og vente